

Schiffahrtshy de Mückadell.

Nogle Bemærkninger i Forbindelse af
Kapitajnlejtnant Westermann's
Foredrag (10. møde).

12. 4. 1927.

Indlag af.

Thomassen Dr. P. E. Saabye.

26. 4. 1927.

Foredrag af Kaptajn Westermann
(Schaffalitsky de Muckaluk).

d. 12/4, 27

De Bemærkninger jeg skal have den Ære at fremkomme med i aften er - det konstaterer jeg med Beklagelse - til et Emne der ikke talt af Selskabet. Jeg berørte det for fire Aar siden, opfordret dertil af Selskabets Formand og Emnet var da Orlogsværftskommissionens Betænkning. Det blev modtaget med en saa aabenlys Uvilje her i Selskabet at jeg har betænkt mig længe paa at knytte Traaden tilbage til hint Møde.

Naar jeg alligevel har anmodet Formanden om at give mig Lejlighed til i aften at fremsætte nogle Betragtninger over et Emne, der praktisk talt slutter op til det Selskabet dengang saa utvetydig viste var det imod er Foranledningen det Foredrag som Kaptajnløjtnant Westermann holdt i Selskabet fornylig og navnlig Offentliggørelsen af samme. Jeg har imidlertid med Vilje bedt Formanden betitle mit Foredrag i Aften som nogle Betragtninger i Fortsættelse af Kaptajnløjtnantens Foredrag, thi det er ikke min Hensigt at imødegaa det, det er kun min Hensigt at supplere det.

Kaptajnløjtnant Westermann- og ved Offentliggørelsen af Foredraget derved hele Selskabet, ja om man vil i Virkeligheden hele Flaadens Officerskorps - forelægger Offentligheden Sagen, fordi de mener, at Situationen kræver, at der nu siges fuld Besked om, hvor daarligt det staar til med Flaaden. Jeg skal ikke bestride det rigtige i dette Standpunkt, men blot pege paa den Side af Sagen, der vander indad.

Kaptajnløjtnant Westermann beregner, at Flaadens Nybygningskonto bør være ca. 6½ Millioner Kr. om Aaret. Skal Vedligeholdelseskontoen bringes op paa et dertil svarende Beløb, bliver den mindst 3½ Mill. Kr. og skal Udrustningskontoen ogsaa føres op til, hvad den var før Kriegen, bliver den ca. 2½ Million Kroner. Dette repræsenterer imidlertid en Forøgelse af Budgettet for 1926-27 paa ialt 6 Millioner Kroner, hvortil formentlig bør komme mindst 2 Mill. Kr. til Flyvevæsenet, og vil derfor bringe Budgettet op fra 14 Millioner til omtrent 22 Millioner. Jeg tror, at de Herrer vil give mig Ret i, at der med de politiske Forhold, der indtil videre maa anses for at være raadende, ikke er nogensomhelst Mulighed for at et saadant Budget vil blive bevilget og jeg tror, vi alle gør klogt i at se dette i Øjnene.

Det er ikke vanskeligt med et Par af vore tidligere Budget-

ter i Haanden at se en af Hovedgrundene hertil - nemlig at vi fraset Krigsaarene og de nærmest herpaa følgende Aar med det acceptionelt høje Prisniveau aldrig har haft et saa stort Budget og naar man erindrer sig dette, da at forstaa, at der i en Tid, hvor der raabes med Nedrustning over Hustagene, intet Haab er om at faa det væsentlig større.

Jeg skal ikke trætte de Herrer med Tal, men blot genkalde i Erindringen et af Budgetterne fra de "gyldne Aar" f. Eks. 1912. Budgettet var dengang - for de ordentlige Udgifter 7,4 Millioner, medens for de tilsvarende Udgifter for Finansaaret 1926-27 var 14,4. Omregnet med Pristallet som er 184 burde vi derfor have 13,7 Millioner, altsaa ca. $\frac{3}{4}$ Million mindre end Budgettet for 1926-27, men vi havde i 1912-13 en ekstraordinær Bevilling i Anledning af Forsvarsloven af 1909. Denne Bevilling beløb sig til $1\frac{1}{2}$ Million saaledes at vi havde til Raddighed ialt ca. 9 Millioner der forholdsvis omregnede efter Pristal giver ca. 16,4 altsaa selv med den ekstraordinære Bevilling kun ca. 2 Millioner mere end vi havde. At tænke sig at vi skulde faa Budgettet for 1912 tredoblet - istedet for fordoblet - i Henhold til Pristallet i en Nedrustningsperiode, anser jeg overhovedet ikke for en Diskussion værd.

At man overfor Offentligheden paaviser hvor utilstrækkelige Beløb, der er bevilget, er en Sag ganske for sig. Indadtil tror jeg imidlertid, at man gør klogere i at drive om jeg saa maa sige Realpolitik og sige til sig selv, at mere end vi har, faar vi næppe og saa forsøge at indrette sig derefter. Kaptajnløjtnant Westermann citerer en af Flaadens yngre Officerer, som har sagt til ham, at det efterhaanden var sørgeligt at komme i Søløjtnantselskabet, thi alt, hvad man hørte der, var saa nedslaaende - jeg spørger om det er klogt, at den Officersklasse, der skal bære Fremtiden, faar en saadan Stemning at arbejde sig frem under og jeg tror for min Del, at man gjorde klogere i at lade Utilfredsheden til daglig hvile, da der ikke er nogensomhelst Udsigt til at den bliver afhjulpen, saaledes som Kaptajnløjtnant Westermann tænker sig. Lad os blot i Flok og Følge begræde de politiske Forhold, der Verden over kræver Nedrustning og som særlig her i Landet gaar os paa Nerverne, man lad os ikke deraf forledes til at skabe en Opgivelsens Aand indenfor os selv - en Aand, som den yngre Officer er langt daarligere skikket til at modstaa end vi ældre, der har set og prøvet Livets Omskiftelser paa det militære Omraade.

Jeg mener derfor, at vi bør fastslaa overfor os selv, at vi maa arbejde med Forholdene som de er og langt snarere se, om vi ikke indenfor den Budgetramme, vi har kan faa mere ud af Pengene ved en bedre Fordeling og en mere sparsommelig Administration.

Det er ikke min Hensigt i det følgende at gaa ind paa militære Forhold - jeg er en civil Myndighed, hvis Embede først og fremmest omfatter økonomiske Forhold. Men i nogen Maadé maa jeg dog beskæftige mig med Sagens militære Side og med mine mange Aars Tjeneste som militær, føler jeg mig ogsaa berettiget dertil. Blot ønsker jeg ikke at berøre de militære Forhold, hvor det økonomiske Moment har mindre Betydning saasom eksempelvis Kommandoforhold, Disciplin o.l.- derom maa andre og værdigere end jeg formulere deres Mening og de berører ej heller i mindste Maade dette Emne der kun omfatter Administration.

Forsvarsministeren har for ganske nylig i Rigsdagen udtalt, at han påtænkte en teknisk Revision af Forsvarslovene af 1922, der formentlig skal finde Sted i det tilstundende Sommerhalvaar. Hvor langt den skal gaa og hvorledes den skal udføres, er mig ukendt, men med lidt Kendskab til de politiske Forhold og efter de Udtalelser, der er faldne i Folketinget, bør man ~~ikke~~ vist næppe gøre sig større Illusioner om en Forøgelse af det Budget der for nærværende maa regnes med til de rene Militærudgifter. Jeg siger med Vilje de rene Militærudgifter, idet jeg undtager Marineministeriets civile Institutioner (herunder Fiskeinspektion og civil Opmaaling) og desuden ogsaa Udgifterne til Forrentning og Afskrivning.

Jeg skal ordret gengive de Udtalelser der er faldne dels fra Forsvarsministerens dels fra Ordføreren fra Regeringspartiet og man vil af dette se at der regnes med at Landets samlede Militærudgifter ikke maa overstige 38 Millioner Kroher. Regner man ca. 5 Mill. til et samlet Flyvevæsen er der 33 Mill. tilbage og jeg tror man let vil indse at af dem kan vi ikke regne paa 20 - men maa forvente i bedste Fald kun at bevare hvad vi har.

Det er dette Forhold jeg tror man regulært skal se i Øjnene og det imens man kæmper for at forøge Udgifterne udadtil, indadtil arbejde i Enighed og uden at tabe Modet paa at faa noget ud af det Budget vi for Tiden arbejder med. Jeg tror man gør klogt i at overveje alle voreindre Forhold helt fra Grunden og ikke frygte Ændringer i bestaaen-

de administrative Forhold, saafremt saadanne tjener Flaadens Tarv og dermed det Formaal for hvilket Flaaden eksisterer. Kommandør Schultz citerede i sin "Søsløjtnantselskabets Historie" en fremmed Officer, der havde sagt, at vi i Danmark omorganiserede til Stadighed - jeg skal ikke bestride Ordene, men sige, at vi i de senere Aar nok har omorganiseret, men ikke omorganiseret til Bunds. Deraf kommer i en Brydningsperiode som vor, de mange Lapper, man har sat paa den gamle Klædning og som giver os Billedet af disse mange Omorganisationer. Man taler i denne Forbindelse ofte om Traditionen og der er næppe heller nogen Tvivl om at Traditionen spiller den allerstørste Rolle for Marinen. Men jeg tror at Traditionen bør være mere en Sindenes Tradition - den der opretholder Aand, Disciplin, Opofrelse o.a. end den bør være en Faktor der tvinger os til at bevare noget som er nedarvet uden at underkaste det tidssvarende Udvikling. Jeg tror, man nu burde gaa helt til Bunds og med vort nuværende Budget som Basis begynde helt forfra, tænke sig at vi intet havde, men skulde opbygge alt og derved skabe et Idealbillede, der kunde være Rettesnor for os i vort Arbejde for Fremtiden. De Forhold vi saaledes skaber som et Ideal, bør da være vort Maal, naar vi bringer Overgangsperioden fra det bestaaende til det ideelle ind under faste Former.

Betragter man de nys citerede Budget for 1912 og Budgettet for 1926, da ser man, at de forskellige Poster indgaar med følgende Procenter:

	1912	1926
Lønninger	20 %.	34 %.
Nybygning	20 %.	18 %.
Vedligeholdelse	14 %.	18 %.
Udrustninger	18 %.	10 %.
Andre Konti	28 %.	20 %.

Det fremgaar formentlig med al ønskelig Tydelighed af denne Sammenligning, at der er sket en stor Forskydning paa Marinens Budget som Følge af de ved Loven indførte nye Klasser som Dækofficer og som midlertidig Befalingsmand, samtidig med at det hvervede Mandskab er blevet forøget i Tal. Jeg nævnte før, at Budgettet for 1926 omtrent var dobbelt saa stort som det for 1912, det er derfor yderst let at se Stigningen i Lønningen indenfor Graderne. Vi gav i 1912 ca. 400.000 Kr. ud

til Søofficererne - vi giver nu 836.000, det er med Pristallet kun ca. 100.000 Kr. højere. Vi gav derimod i 1912 en lille Million ud til Underofficerskorpserne - vi giver i 1926 1.387.000 Kr. ud alene til Dækofficererne og en Million til de midlertidige Befalingsmænd tilsammen næsten 2½ Million altsaa et betydeligt større Beløb end i 1912 paa omtrent ¾ Million. Og helt udover Rammerne kommer saa de faste menige som betales med ca. 1½ Million. Naar vi fremtidig skal ordne vore Forhold, vil vi antagelig saa nogenlunde faa Ret til indenfor den finansielle Ramme - som paa det nuværende Grundlag maa anslaas til ca. 13 Mill. Kroner - at fordele Pengene som vi vil. Jeg skal derfor først og fremmest pege paa, at vi efter min Mening, maa gaa bort fra det talrige faste Personal og føre Lønningskontoen tilbage til hvad den var i 1912. Regner vi denne Konto om med Pristal 185 bliver den ca. 3 Millioner, hvilket vil sige at næsten 2 Millioner Kroner bør kunne forskydes over til andre Konto. Ved denne Forskydning fra Lønningskontoen og formentlig til Nybygnings, Vedligeholdelses og Udrustningskontoen vil vi i det væsentlige have indført Fordelingen fra 1912; det gælder nu blot om at se om vi ikke bør gaa et stort Skridt videre.

Kaptajnløjtnant Westermann har i overbevisende Form peget paa, at navnlig Nybygningskontoen var altfor lille. Jeg ved ikke hvor Kaptajnløjtnanten har sine Tal fra for Prisen pr. Nybygningston - efter de Oplysninger jeg selv har indhentet bl.a. ved Konference med Direktøren for Skibstilsynet og Direktøren for Orlogsværftet er Tallene ikke saa lidt for høje. Men selv om vi i bedste Fald reducerer Kaptajnløjtnantens Tal med 1 Million kommer vi dog til et saa højt Tal, at det vil sprænge Rammen om det nuværende Budget. Det højeste jeg kan tænke mig Nybygningskontoen sat til ved den formævnte Henføring til Budgettet for 1912 er 3½ Millioner Kr. og dette er endda kun muligt ved at indføre Reduktioner paa en hel Del af de andre Omraader. Vil man følge mig i mine Ræsonnementer maa man altsaa enten skabe Forhold, der tillader en bedre Udnyttelse af baade Nybygnings og Vedligeholdelses-kontoen, eller reducerer de Udgifter der medgaar til andre Konti, hvilke er Flaadestationen med dens Myndigheder, Bygningsvæsenet, Marinehospitalet o.a. Dette kan imidlertid kun ske ved at man ganske forandrer de bestaaende Forhold og gaar over til delvis nye Former for Administration.

Jeg nævnte før at man efter min Mening maatte skabe sig et

Idealbillede af, hvorledes man mente, Marinens Administration burde være - med andre Ord spørge sig selv, hvorledes man vilde handle, hvis vi skulde opbygge en helt ny Marineadministration forfra og under den uundgaaelige Overgangsperiode søge at arbejde efter faste Linjer imod Idealbilledet. Det vil falde naturligt at betragte Spørgsmaalet rent økonomisk og saa indføre den militære Faktor efter Haanden, ligesom man i Ballistiken begynder med at studere Projektilets Bane i det lufttomme Rum og saa indfører den ubehagelige Tyngdekraft der ligesom de økonomiske Betragtninger jo drager det militære Idealbillede ned, drager det stakkels Projektil ned til Jordbundenheden. Det vil næppe være tilraadeligt at gaa den anden Vej, fordi man ved at indlede med at betragte Sagen økonomisk, har virkelige Forbilleder at bygge efter, hvad man ikke har for det militære, der indtager en ganske forskellig Plads i de forskellige Lande.

Fælles for alle disse er det Begreb indenfor Staten hvor der drives Skibsfart som Erhverv, nemlig et Rederi, og et saadant Rederi har kun et eneste Formaal nemlig at tjene Penge. Den Administration, som et Rederi har, maa derfor antages at give Maksimum af økonomisk Ydeevne og at Rederier Verden over er ordnede i Hovedtrækkene paa samme administrativt set, er jo bekendt nok. Endvidere maa man efter min Mening i allerhøjeste Grad udnytte, at Marinen netop som et stort Rederi, og i Modsetning til mange andre Landes Flaader, er beliggende i Landets Industricentrum, hvor der foruden alle ønskelige industrielle Anlæg ogsaa findes Oplag af alle mulige færdige Fabrikata af Raastoffer. Det er den Omstændighed, der har formet det spøgende Ord om, at Flaaden "ligger fortøjet langs Østergades Kajer".

Det moderne erhvervsmæssigt opbyggede Rederi bestaar kun af 2 Dele: Administrationen og Skibene. Administrationen repræsenterer Maksimum af Koncentration og Skibene er altid udrustede, undtagen under økonomiske Depressionsperioder, hvor de oplægges med alt om Bord klar til at udrustes med minimalt Varsel. Udover disse to Led findes der intet, Skibene har ingen faste Stationer med ganske faa Undtagelser ingen Reparationsværksteder og ej heller noget eget Nybygningsværft ligesaa lidt som de har Magasiner. Man støtter sig paa og udnytter med andre Ord den private Industri for at faa det bedste økonomiske Resultat. Enkelte Selskaber som f.Eks. Ø.K. og det Forenede Dampskibsselskab har interes-

seret sig i et Værft, men dog ikke saaledes, at dette ene og alene staar til Raadighed for Selskaberne, men deltager i Konkurrence med de andre udenlandske Værfter.

Hele Selskabets Ledelse foregaar i den koncentrerede Administration, hvor alle Myndigheder direkte samarbejder. Herfra dirigeres Skibene, herfra fordeles Arbejdet og i Administrationen rummes den fornødne tekniske Kundskab - for de store Rederier som Regel ved en særlig teknisk Afdeling, der udarbejder Planen for nye Skibe og følger Udviklingen paa de tekniske Omraader, foruden at lede og tilse Reparationer og Vedligeholdelse paa de forskellige Værfter.

Hvis man udfra dette rent økonomisk tegnede Billede, vil gaa over til Marinens Administration, da maa man selvfølgelig indføre en hel Række andre Faktorer, fordi Formaålet er et helt andet, men jeg mener - at man set fra et økonomisk Standpunkt bør følge Hovedlinjen. Denne er en stærkt koncentreret Administration der raader over Sagkundskab paa ethvert Omraade og som ved sine Koncentration kan skabe et umiddelbart og effektivt Samarbejde mellem alle Tjenestegrene uden nogen- somhelst Omsvøb og som tillige ved sin Koncentration kan begrænse Udgifterne til Kontorhold og andet saadant til det mindst mulige.

At holde Flaadens Skibe udrustede til Stædighed er jo desværre umuligt, men man bør se at komme saa nær op dertil som muligt. Naar Skibene ikke er udrustede, men oplagte, bør de ligesom Rederiets Skibe have deres faste Besætning af Officerer og Underofficerer, der udsøver deres Tilsyn i Forbindelse med den anden Tjeneste, der altid maa kræves af dem under vore begrænsede Forhold. Tilsynet med Skibet under Reparationer og Tilsynet med det om Bord værende Inventar og Beholdninger af Forbrugsgods udsøves ogsaa af Skibets faste Personel under Skibschefens Ledelse, idet Skibene kun afleverer et rent Minimum af deres Beholdninger til Magasinerne.

Imidlertid kræver en Flaade baade en Station til sit Ophold og særlige tekniske Forholdregler til sin Udrustning og sin Vedligeholdelse. Derved fjærner den sig fra det økonomiske Rederibillede, jeg har søgt at fremstille. Flaaden maa med andre Ord have en Flaadestation og et Orlogsværft men Flaadestationen maa være saa lille som paa nogen Maade mulig og Orlogsværftet maa være orienteret ad Industrien, saa meget som muligt for at de økonomiske Linjer kan følges. Helt udenfor

Billedet staar de militære Skoler, hvis Organisation og Rolle jeg betragter som liggende udenfor min Sagskundskab - de forvolder ogsaa kun en forholdsvis ringe Udgift paa Budgettet - ikke engang 1/4 Million.

Bygger man udfra disse Betragtninger Marinens fremtidige Administration op, saa kommer man til følgende Resultater, der paa Grund af Sagens Natur selvfølgelig kun kan behandles rent skitse-mæssig i et Foredrag.

-----00000-----

Flaadens Administration samles i en stærkt koncentreret Marinestyrelse, hvor der findes repræsenteret alle Former for Sagskundskab. Den nuværende Form for Marineministeriet vil meget vel kunne danne Udgangspunkt for Nyordningen blot de to nuværende Afdelinger suppleres med følgende andre:

Teknisk Inspektion.

Artilleriinspektion.

Torpedo- og Mineinspektion.

samt mulig en

Personelinspektion og

en Skoleinspektion.

Flaadens Lægevæsen opkøves og erstattes for de udrustede Enheders Vedkommende enten af værnepligtige Læger eller Reservelæger og der engageres en lægekyndig Raadgiver for Centralstyrelsen. Intendanturvesenet underlægges den økonomiske Ledelse.

Flaadestationen forlægges til Nyholm, hvor Kasernen benyttes til Administrationsbygning. Magasiner indrettes i det gamle Spæteloftsbygning, eventuelt i det gamle "Nyt Skibbyggeri". Resten af Terrænet med alle Bygninger o.l. overgives til Orlogsværftet og til de civile Institutioner, der nu har Bolig der.

Flaadestationen kommanderes af en Depotchef, der under sig har alle de for Flaadens Ophold nødvendige Depoter af Inventar og Forbrugsgods. Disse bør imidlertid kunne begrænses til et Minimum, først og fremmest ved at oplægge Inventar og Forbrugsgods i Skibene og dernæst ved at udnytte Hovedstaden, som det store industricenter, den er.

Den nuværende Magasinstilstand er utvivlsomt set fra et militært Standpunkt fortrinlig, men det vil være endnu nærmere Idealet, om Skibene kunde ligge med alle deres Beholdninger om Bord. Naar dette

ikke desto mindre støder paa Vanskeligheder skyldes det, at Opbevaringen i Skibene foregaar under Forhold, hvor Godset vil lide, eller hvor man af Hensyn til Tyveri ønsker Godset magasineret i Land. Man bør derfor ikke gaa til Yderligheder, men kun opbevare hvad der kan taale Opbevaringen i Skibene og faa Resten suppleret fra Magasinerne og fra Privatindustrien ved Mobilisering. Marinen kan her bære sig ad, som de store Rederier, hvis Indkøbsafdelinger slutter Kontrakt med store Firmaer i Byen eller i Provinsen fra hvilke Skibene rekvirerer direkte, saaledes som Tilfældet allerede nu er for Kød og Grønt. Under almindelig Udrustning er der jo Tid nok til at skaffe sig det fornødne Forbrugsgods, et andet er naturligvis ved Mobilisering. Imidlertid vil de store Firmaer i Byen altid kunne forpligtøge sig til at ligge med Mobiliseringsbeholdninger af enhver Art, naar der da ikke kræves en ganske særlig Kvalitet og de har alle saa stort Personale og Vognmateriel, at de vil kunne fordele de forlangte Varer ved Mobilisering direkte til Skibene. De forskellige Inspektioner i Marineministeriet har til Opgave hver for sit Vedkommende og i Samarbejde med den økonomiske Afdeling, hvorunder alle Indkøb og hele Intendanturtjenesten hører, at organisere dette og stadig ved Inspektioner at forsikre sig om alt er i Orden.

Inden jeg gaar videre skal jeg med et Par Ord begrunde, hvorfor jeg mener, man maa forlade den nuværende i militær Henseende fortræffelige Ordning. Dette skyldes udelukkende en Stræben efter at faa billigere Priser for Varerne, jævnsides med at slippe for en Forrentning af Magasinsbeholdningerne. En saadan kræves ikke for Øjeblikket, men Finansministeriet har allerede undsagt Marineministeriet og det kan med Sikkerhed siges, at vi om føje Tid vil komme til at forrente alle vore Magasinsbeholdninger af Forbrugsgods med 5 %, saaledes som vi ogsaa maa forrente vore Bygninger, Inventar o.l. Men medens disse sidstes Forrentning opføres paa den særlige Rentekonto, der bevilges, vil Forbrugsgodsets Forrentning blive paalignet Brugernes, hvilke er Orlogsværftet, Vaabenværkstederne og navnlig Udrustningskontoen. Den Udgift, denne sidste derved kommer til at udrede i Form af Betaling for dyrere Varer, vil let kunne komme til at andrage 20-30.000 Kr. om Aaret, idet Kul og Olieforsyningen indgaar deri. Alene dette Forhold maa mane til at reducere vore Magasinsbeholdninger til det strengeste Minimum. Men hertil kommer yderligere, de store Vanskeligheder, der altid er forbunden med

at skaffe billige Priser under skiftende Prisforhold, naar man skal ligge med Lager. Vi har under Krigen haft overordentlige store Fordelle af vore Magasinbeholdninger, fordi vi arbejdede med et stigende Marked, som altid under Krig. Men desværre er det netop under Fredsforhold at ^{Spillet} Økonomien saa stor en Rolle og Fredsforhold karakteriseres efter en Krig af et faldende Marked, hvad vi her i Danmark kan tale med om. For Øjeblikket ligger vore Magasinsbeholdninger omtrent 25 % for højt, hvilket vil sige, at hvis vi ikke kan faa finansiel Hjælp til at skrive dem ned at, vor Udrustnings- og Vedligeholdelseskonto maa bære en Merudgift udover Dagsprisen paa omtrent 1 Million Kr. naturligvis fordelt paa flere Aar.

Nu er normale Forhold vel sjældent prægede af et saadant skiftende Marked, som det vi har arbejdet med efter Krigen, men det moderne Samfund synes at være mere sensibelt end i vore Fædres Tid. Jeg skal blot nævne den engelske Kulstrøjk som et Eksempel. Ved at sætte sig ud over Mobiliseringshensyn lykkedes det Marineministeriet at slaa sig igennem uden at købe videre Kul lige til November. Da vi begyndte at skimte Bunden paa vore Kullagre, købte vi udelukkende af Mobiliseringshensyn og stærkt tilskyndet af Marinens Myndigheder ca. 10.000 Tons Waleskul - dette endda kun Halvdelen af vort stipulerede Mobiliseringskvantum. Dette kan imidlertid ikke forventes aftaget før i Løbet af 2 & 3 Aar og Overprisen, der er betalt, andrager allerede nu ca. 61.000 Kr., som vi altsaa maa afbetale af Udrustningskontoen. Hvad havde vi nu risikeret ved ikke at købe? Spørgsmaalet besvares bedst ved at der altid, selv i de sløjeste Tider Tider, kan paaregnes 30.000 Tons Kul i København, enten hos Statsbanerne eller hos private Kulfirmaer og som Regel meget mere af hvilke altid nogle er Waleskul til Brug for Boulevardbanen. Kulmangel i Tilfælde af Mobilisering vilde vi altsaa ikke være kommen til at lide, derimod maaske nok være bleven tvungen til at anvende Kul, der passede vore Skibe daarligt eller var af ringere Kvalitet end vi plejer at anvende. Men dette er kun et Eksempel paa en Tilstand hvor der slet ikke var truffet nogen Foranstaltninger forud. - Havde man haft Aftale med private Firmaer vilde Sagen antagelig have været en ganske anden.

Tilfældet er klassisk som Eksempel paa, at de militære og økonomiske Interesser staar i skarp Modstrid med hinanden. Det er netop

dette der bevæger mig til her som andetsteds at sige, at Marinen har ikke noget dyrere Ord end Mobilisering, og at dette Trylleord derfor kun maa udtales naar Nødvendigheden byder.

Den fremtidige Flaadestation bør derfor kun have et rent Minimum af Magasiner, herunder ogsaa Proviant- og Beklædningsmagasin. Det første vil ud fra de nysnævnte Principper efter min Mening helt kunne nedlægges, værre er det med det andet. Jeg skulde dog tro at Skibene kunde ligge med deres Mobiliseringsbeholdninger af Tøj om Bord og at et mindre Magasin i Kasernebygningen kunde supplere dette, thi ogsaa vore Beholdninger af Beklædningsgenstande kommer vi sikkert til at forrente. De aarlige Udrustninger med Beklædningsgenstande vilde kunne iværksættes ved Hjælp af Hærens Munderingsdepot, som vi jo i stor Maade samarbejder med. Beholdningerne af Torpedoer maa ogsaa i stor Udstrækning magasineres i Skibene, suppleret af et mindre Magasin paa Flaadestationen derimod vil der ikke - desværre - kunne skaffes nogen Forandring i Magasineringen af Artilleriammunition og Sprængstoffer.

En saadan stærkt koncentreret Flaadestation vilde kunne tilses med et Minimum af Personel og vi vilde og burde ogsaa derved kunne indskrænke vore Udgifter til Bygningernes Vedligeholdelse ganske betydeligt. Søvesenets Bygningsvæsen krævede saaledes paa Budgettet for 1926 330.000 Kr. hvilken Sum absolut bør bringes ned til Fordel for de militære Konti. Bygningsvæsenet bør i Fremtidens Marineadministration begrænses til en ministeriel Bygningskonsulent og intet videre.

Hvad angaar vort Hospitalsvæsen, da er dette ogsaa alt for dyrt - vi giver over 300.000 Kr. ud om Aaret hertil eller med 1000 Mand Indkaldelse ca. 3000 Kr. pr. Mand. Efter alle Solemærker at dømmes skal nu Marinehospitalet nedlægges og erstattes af det nye Militærhospital ved Tagensvej. Det naturligste vil for vort Vedkommende derefter være at overføre al vor Udgift til Sygepleje til Udrustningskontoen og saa betale for hver Patient. Nyboders Personel vil antagelig for de flestes Vedkommende kunne meldes ind i en Sygekasse - Resten maa undvære den Fordel det er at have fri Læge som saa mange andre Statsborgere maa og forøvrigt henvises til det nye Garnisonshospital.

Tilbage staar saa Spørgsmaalet om hvilken Plads Orlogsværftet og Vaabenværkstederne skal have i en eventuel ny Marineadministration.

Regulering
det er det
for Marinen
i alle
sine
Kaserner

Efter Gennemførelsen af Loven af 1924 er Orlogsværftet nu en selvstående Institution, hvis Ombygning stærkt nærmer sig sin Fuldstændighed. Jeg tror man bør vente med at opsætte sin Dom over Værftets Arbejde og navnlig over Bekostningen ved Arbejderne indtil Ombygningen er en fuldstændt Kendsgerning. Allerede nu konkurrerer Orlogsværftet med Held med Privatindustrien og naar dette er Tilfældet maa det være et Resultat af forbedrede Arbejdsmetoder og koncentreret Administration. At dette maa komme Marinens Arbejder til Gode staar for mig som en given Ting - det eneste der kunde tale for det modsatte var at Orlogsværftet lossede sine Tab paa Privatarbejderne over paa de militære Arbejder. Rent bortset fra at dette vilde være en Fremgangsmaade som stærkt nærmer sig til Uærlighed er det Skibstilsynets Sag at paase at saadant ikke sker. Denne Opgave berettiger - ja kræver - paa Forhaand Skibstilsynet eller som jeg har kaldt det for den "tekniske Inspektion" og Opgaven maa kunne løses ad ganske samme Veje som private Rederiers Skibsteknikere løser Spørgsmaalet om ikke at blive trukne op af Værfterne. Det vil selvfølgelig kræve at der oparbejdes et vist Maal af Erfaring til Kalkulering af et Arbejdes Pris og til Kritik af det afsluttede Reparationsarbejde, men at dette kan gøres er udenfor al Tvivl.

Man kunde meget vel diskutere om vi overhovedet behøver et Orlogsværft, men paa dette Omraade stopper Diskussionen af sig selv, naar man vil drive Realpolitik. Naar man har fuldstændt Ombygningen af Værftet og til dette Formaal udgivet over 2 Millioner Kr. saa vil ingen Regering i Landet finde sig i at vi gaar udenom Værftet. Tværtimod bør vi gøre alt for at skaffe det Arbejde og vi bør derfor efter min Mening overføre alt teknisk Arbejde Marinen overhovedet raader over til Orlogsværftet.

Den industrielle Udvikling med den forholdsvis højere Arbejdsløn end vi tidligere behøvede at regne med, som er vore Dages Kendetegn kræver i stedse stigende Grad fuld Udnyttelse af og Beskæftigelse for alt hvad et industrielt Anlæg raader over af Maskiner og Værksteder. Driften maa for at være billig koncentreres hvilket ikke mindst gælder Ledelsen og Konkurrencen udefra maa være korrektivet paa Anlægets Rentabilitet. Rent teoretisk stiller jeg mig derfor afgjort imod vore selvstændige Vaabenværksteder af hvilke vi ikke engang har et samlet Værksted med fælles Administration men to skarpt adskilte. For mig staar

det som en Nødvendighed at lade disse Værksteder indgaa i Orlogsværftet for at opnaa fuld Udnyttelse af dem og for at faa deres Ledelse koncentreret. Orlogsværftet maatte selvfølgelig i sin Ledelse derpaa optage to Værkstedsledere der var i Stand til at føre Udviklingen videre ad de gamle Baner, men Orlogsværftet skulde kunne fordele Arbejdet saaledes som Udnyttelsen af Værkstederne kræver.

Den overordnede tekniske Ledelse skulde ligge i Centraladministration altsaa i Artilleri- og Torpedoinspektionen. Disse skulde følge med Udviklingen og stille Opgaverne til Værftet ligesom de skulde paase deres Udførelse og ligeledes lede Reparationer o.a. alt efter ganske samme Model som den tekniske Inspektion. Herved vilde ogsaa Læresætningen om at Modtager og Leverandør ikke maa være samme Myndighed ske Fyldest - et Forhold der maa paaagtes meget stærkt i vor Tid hvor den økonomiske Side af Sagen spiller en saa overordentlig stor Rolle.

Jeg skulde villig anerkende de to Vaabenværksteders selvstændige Stilling, hvis der var et Maal af Konkurrence forbunden med deres Virksomhed. Dette vilde med andre Ord sige, hvis de var selvberende. Jeg tror dog ikke at dette kan skabes, men jeg vilde bøje mig derfor hvis det kunde ske. De Erfaringer vi har gjort med Leverancer af Krigsmateriel til fremmede Stater ved Søminevæsenet har vist de overordentlige store Vanskeligheder der er forbunden med at skabe en regelmæssig Drift af saa smaa Virksomheder som der er Tale om her. Paa den anden Side har disse Leverancer vist os at Konkurrencen paa dette Omraade ogsaa er det nødvendige Korrektiv og de Erfaringer vi f. Eks. har gjort med den hollandske Marine har vist os at man meget vel kan følge med i Udviklingen og faa billigt Krigsmateriel uden at have sin særlige Fabrik derfor indenfor Staten.

Men jeg vil som sagt bøje mig i mine Overvejelser, hvis disse to Virksomheder var selvberende. Kan de ikke det, bør de gaa ind under Orlogsværftet, idet man muligvis - ligesom Hollænderne - køber nyt Materiel paa de store Fabriker i Udlandet og lader Reparationer foretage paa Orlogsværftet. Et lignende Ræsonnement som dette maa efter min Mening ogsaa anlægges for Kompasmagasinet omend dette med sine 20000 Kr. spiller en langt mindre økonomisk Rolle. Søvæsenets kemiske Laboratorium er ganske vist en selvberende Virksomhed, men den bør efter de nys optrukne Hovedlinjer, naar dens Hovedkunde Artilleriet gaar ind

under Orlogsværftet følge med.

Jeg har i denne - selvfølgelige rent skitsemessige - Fremstilling ladet mig lede af Hensynet til den Koncentration som er Tidens Løsen og som er saa nødvendig for at gøre al Administration billig og effektiv. Vi har i Marinen store Vanskeligheder at kæmpe med naar vi vil koncentrere. Fra gammel Tid raader vi over en Flaadestation og et Orlogsværft, hvor denne Lov har været ganske upaaagtet. Dette Forhold gør selvfølgelig Opgaven svar - svarere end den burde være. Det har ogsaa medført Tilstedeværelsen af en Række højt uddannede delvis selvstændige Myndigheder som trods et udmærket Samarbejde ej heller tilfredsstiller de moderne Krav til en koncentreret Administration, og den sidste Foretæelse - Orlogsværftets Udskillelse - har medført at vi nu ogsaa har to Arbejderklasser, Flaadestationens og Orlogsværftets med forskelligt Lønniveau og deraf følgende Konfliktstof. Alt peger i Retning af Sammen dragging og Simplifikation.

Man maa gøre sig klart at Marinens Nybygnings-, Vedligeholdelses- og Udrustningskonto ikke er udtrykt ved de Tal der findes paa Budgettet alene. Disse Konti er afhængige af hver eneste militær Myndighed vi raader over hvad enten den som Eskadre eller Skibschef raader for Midlernes direkte økonomiske Anvendelse paa Togt eller som Leder af Orlogsværftet, Vaabenfabrikationen, Magasinerne eller som Forvalter af de Midler der vedligeholder Bygningerne paa Flaadestationen indirekte faar Indflydelse paa de nævnte Konti ved at levere for dyrt Arbejde. En Reform maa derfor gaa til Bunds ellers nytter den intet.

Jeg er fuldkommen klar over to Ting - den ene at det jeg har fremsat i Aften er de fleste af Selskabets Medlemmer inderlig imod og det andet at der til min Fremstillings Detailler kan gøres mange og rammende Bemærkninger.

Jeg skal hertil blot sige at jeg jo desværre er vant til at træde frem for Selskabet med Bemærkninger som mødes med aabenlys Uvilje. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa dette, men blot sige, at jeg har det samme Maa! som de af de Herrer der vil bryde Staven over mit Foredrag, nemlig at gavne den Stand vi alle tilhører og har dannet mig disse Meninger ved i 7 Aar daglig at beskæftige mig dermed.

Til eventuelle Modbemærkninger i Detailler vil jeg blot sige at det ingenlunde er givet at en Plans Detailler alle skal kunne staa

for en Sammenligning med en tidligere Plan. Det det kommer an paa i denne Sag er de store Linjer ikke Detaillerne. Det er intet Bevis at f.Eks. vort Artillerimateriel vil blive daerligere tilset under en Nyordning som den af mig skitserede - det maa først slaas fast at Materiellet ikke bliver tilset nok, thi det er muligt at det har kunnet klare sig med mindre. Men Hovedsagen er og bliver at en Simplifikation paa dette Omraade maaske kan gribe ind paa en hel Række andre og afstedkomme bedre og billigere Løsninger andetsteds. Det er Totalbilledet det kommer an paa og ikke Detaillerne.

Sidst og ikke mindst vil jeg gerne sige at jeg ingenlunde deler den Pessimisme Kaptajnløjtnant Westermann lader komme til Orde. Jeg deler den først, naar vi i et stort og omfattende indre Reformarbejde har søgt at naa til ny og andre Resultater og ikke har kunnet løse det. Saa først er det Tid at fortvivle og give det hele op, men ikke en Titusandedel af et Sekund før dette Øjeblik.

1.
Indlæg i Afhandling af Kapl. P. d. 116 'Foredrag',
af H. S. G. (?)

blant
Som ~~een~~ af de mange her i Selskabet, vil jeg gerne takke Kaptajn Schaffelitzky, fordi Kaptajnen holdt det omhandlede Foredrag her i Søløjtnantsselskabet. Man kan være enig eller uenig; men en Tankeudveksling om, hvad der bør og kan gøres for at afbøde Flaadens Forfald, anser jeg ikke alene for nyttig men for nødvendig, ja for vor Pligt her i Selskabet.

Efterat Kaptajnløjtnant Westermanns fortræffelige Indlæg er fremkommet, har flere af de mest forsvarsvenlige Politikere udtalt, at de ikke havde nogen Anelse om, at Forholdene er som de virkelig er inden for Flaaden, og min Overbevisning om, at der haardt tiltrænges redelig Oplysning, er yderligere bleven bestyrket.

Betingelsen for, at man kan faa alle, ogsaa de yngre Søofficerer, til at deltage i dette Oplysningsarbejde er, at de ved, hvordan Landet ligger, vi trænger alle til Materiale i et saadant Oplysningsarbejde, og det er det flere af de her i Vinter afholdte Foredrag har tilsigtet. Et saadant Oplysningsarbejde har Kaptajn Schaffalitzky ogsaa sin fuldeste Sympathi for, men jeg tror ogsaa, at Kaptajnen saa maa give os Medhold i, at man maa begynde med at oplyse indadtil, for at vi alle kan tage fat udadtil. At ingen af os, der deltager i dette Arbejde prøver paa at svække de unges Tro paa Fremtiden eller selv har tabt Troen, kan Kaptajnen være ganske forvissat om, den ringe Tro og Interesse, finder man snarere blandt dem, der ingenting vil gøre eller ingenting vil have gjort.

Hvad nu en saakaldt teknisk Revision af Forsvarslovene angaar, saa mener jeg ganske som Kommandør Wenck, Kommandørkaptajn Godfred Hansen og Kaptajnløjtnant Westermann, at vi alle bør staa ubrydeligt fast paa de i Forsvarsordningen af 1922 fastsatte Flaaderammer. At give Sagkyndig Tilslutning til at forringe disse, vilde være at svigte det Standpunkt som de sagkyndige Myndigheder og Søløjtnantsselskabet i sin Fjece stadig har fastholdt som Minimum,

at forlade disse vil baade være sagligt absolut uforevarligt og i høj Grad politisk uklogt. Det er min Overbevisning, at hvis de ansvarlige Myndigheder ikke lader sig forføre til at gaa med til noget Underbud, saa vil en forsvarsvenlig Minister aldrig kunne fremlægge en Flaadeplan, som ingen sagkyndig Myndighed har givet sin Tilslutning. Isvrigt tror jeg, at Tiden er inde til retlinet og saabent at fremlægge hele Situationen for Politikkerne, der er Smitstof i Luften, og vi ser hvorledes begge vore Nabolande, Sverige og Norge, har faaet deres Flaadeplaner bragt i Orden.

Men isvrigt maa jeg give Foredragsholderen Medhold i, at det kan være baade rigtigt og klogt at foretage en Revision af Lovene, blandt andet fordi vi trænger til klarere Linier i vor Kommandoledelesorganisation, til en bedre Personelorganisation og en billigere Hospitals- og Lægevæsensordning. Inden vi stiller Krav om at faa det fornødne Budget, er det selvfølgelig ogsaa rigtigt, at vi kan bevise, at vi har søgt at faa saa meget ud af Pengene som muligt. At alene en Omkontering skulde være tilstrækkelig til at bringe Flaaden paa Fode og til at holde den i effektiv Stand, anser jeg imidlertid for ganske udelukket.

Hvor store Besparelser, der kan indføres paa de forskellige Konti ved Organisations- og Administrationsændringer, vil det imidlertid føre alt for vidt her at komme ind paa, det kræver selvsagt indgaaende Overvejelser, men det jeg gerne vil hæfte mig ved her i Aften, er nogle af Hovedlinierne i Foredragsholderens Organisationsplaner.

Foredragsholderen er af den Mening, at naar vi skal reorganisere Marinen, saa vilde det være rettest at vælge Rederivirksomhed som Forbillede. Foredragsholderen oprullede derefter et Billede med en stor Centraladministration, noget i Retning af et østasiatisk Kompagni. Efter dette skulde vi vel have en Direktør en chef, flere andre Direktører og Inspektører, foruden hvad vi allerede nu har i Retning af Skibstilsyn, Skibsinspektion, et interesseret Varft m.m. Kaptajnen dvælede ved Betydningen af Koncen-

tration og sagde, at dette var jo Tidens Løsning. Ligesom Kaptajnen sagde, at Mobilisering er et Trylleord, saa vil jeg tillade mig at sige, at Koncentration ogsaa er et Trylleord, som man altid hører anvendt som et Middel til at ophjælpe fallerede Virksomheder.

Men lad mig begynde med Rederiet! Det første man skal gøre, naar man organiserer noget, er dog at overveje, hvad dettes Formaal skal være, og efter min Mening, kan man ligesaa godt tænke sig at organisere Københavns Brandvæsen som en Flytteforretning som at organisere en Marinesom et Rederi. Brandvæsenets Opgave er at være klar til paa kort Varsel at kunne slukke en Brand, der stilles i første Række Krav om specielt Materiel, skolet, disciplineret Personel, og et fremragende Beredskab, en Flytteforretning skal tjene Penge ved at køre rundt med Gods. Billedet svarer ret nøje til Flaade- og Rederivirksomhed.

Nej, hvis vi endelig, som Kaptajnen talte om, skal viske Tavlen ren og ikke bryde os om vore 400 aarige Erfaringer for, hvorledes en Marine burde kommanderes, organiseres og administreres, saa forekommer det mig naturligere at vælge andre Mariner som Forbillede, specielt de Mariner, der bygger paa Verdenskrigens Erfaringer end at gaa til det Forenede eller Ø.K.

Jeg indrømmer, at militære Hensyn er besværlige og komplicerer det hele, men jeg spørger, er vi til for at slaas eller skal vi sejle med Soyabønner ?

Det der i første Række kan siges at være det bærende Princip i de førende Mariner i endnu højere Grad end før Krigen, er, at man lader de militære Hensyn være de ledende. Medens de administrative og militære Myndigheder saaledes tidligere flere Steder var sideordnede og deres Resorter sideordnede, saa lægger man derfor nu i Tyskland, England, Frankrig, Norge og det er Hensigten ogsaa i Sverige al Vægt paa, at den øverste militære Myndighed har Overledelsen over det administrative Element.

Efter alt hvad jeg ved, gaar Tendensen i Retning af at skærpe Krigsberedskabet og at sætte de militære og ikke de administrative Hensyn i Højsædet. Jeg behøver jo ikke i denne Forsamling at fremhæve, hvad Krigsberedskab er, men dette, ^{er} som Kaptajnløjtnant Westerman rigtig fremhævede af ganske særlig Betydning for vor

Flaade, hvis Opgave sandsynligvis er helt og fuldt at kunne sættes ind som første Modstand, hvis vor Eksistens eller vore Allieredes Livsinteresser trues. Derfor maa en Mobilisering kunne gennemføres fuldstændigt og hurtigt.

Det er klart, at vi ikke i den Anledning skal ligge inde med unyttige eller overflødige store Beholdninger, men det forekommer mig overmaade risikabelt ganske at basere sig paa Kontrakter med civile Leverandører og Leverancer ved Mobilisering. Mennesker er jo kun Mennesker/ og Forretningsmoral i Krigstider, ja den kender vi fra Gullaschtiden. Tror nogen, at der ved en Mobilisering bliver Tid til at prøve og ~~se~~^{nyse} alt det Gods vi faar fra de saakaldte "Flaadens Magasiner paa Østergade".

Hvad nytter det os, at vi bagefter kan føre tvivlsomme juridiske Processer, hvis Flaaden kommer for sent eller bliver mangelfuldt eller slet udrustet ud.

Foredragsholderen berørte selv Kulspørgsmaalet, hvor fristende det kunde være, skal jeg ikke komme nærmere ind herpaa, men nøjes med at sige, at enhver Søofficer ved af hvilken overordentlig Betydning det er for Flaadens Operationer at kunne holde sine Farter, og at den Kommanderende ved, hvad han kan regne med i saa Henseende. Er det ikke komplet meningsløst at bygge Baade, der kan løbe Fart som Torpedobaade, naar man giver dem Kul saa de kun kan præstere langt ringere end de er bygget til, enhver Søofficer ved, at der kræves 1ste Klasse Kvalitetsvarer til Krigsskibe, og at man ikke kan nøjes med Rangerlokomotivsmuld. Man siger, vi klarede os under Sikringsstyrken med mindre gode Kul, men fordi vi under en Neutralitetsperiode klarede os | er dermed ingenlunde givet, at det var rigtigt, som det var.

For at nævne et Eksempel paa, hvor nødvendigt det er at have Beholdninger, skal jeg som Minevæsensofficer under Sikringsstyrken blot anføre de Kalamiteter det foraarsagede, at vi, da Beholdningerne slap op, maatte arbejde med elendige Kautschuksager, derved løb Miner fulde af Vand og Minespærringernes effektive Tilstand nedsattes hyppigt paa Grund af vaade Forbindelser, og dog ved jeg, at Mineafdelingen havde relativt større Beholdninger end nogen anden Resort, takket være Søminevæsenets forudseende Disposi-

tioner og selvstændige militære administrative Ledelse.

Det er muligt, at vi i højere Grad end tidligere kan regne med Kontraktleverancer af visse Artikler, men de Penge, der derved kan spares, burde nødvendigvis bruges til en betydelig Forøgelse af vore Beholdninger paa andre Omraader, saasom Reserveparavaner, Reserveartilleri og Ammunition, Reserveperiskoper, Taagestof, Sprengstof, Gasmasker, Telefonkabler og Minekabler og mange andre Ting, som vi ikke kan fremstille her i Landet, Kaptajnen nævnede, at det vel i og for sig ikke engang var nødvendigt at ligge inde med Beklædningsmobiliseringsbeholdninger, men at vi maatte finde os i, at Personellet ikke var reglementeret paaklædt, jeg antager imidlertid, at Kaptajnen kun udkastede denne Spørg for at være sikker paa, at der skulde blive Diskussion.

Resultatet af mine Overvejelser er, at Beholdningskontoen bliver der ikke noget at spare, hvis der i det hele skal regnes med militære Hensyn i Marinen.

Efter disse korte Overvejelser om Trylleordet Mobilisering, vil jeg gerne sige nogle faa Ord om Trylleordet Koncentration.

Kaptajnen nævnede, at Koncentration er Tidens Løsen, ja der er saa mange Slagord, der er Tidens Løsen, iblandt disse er ogsaa Ordene Simplifikation og Specifikation, og det er vist navnlig de sidste Udtryk, der betyder noget i Organisation og Administration for at faa det som Henry Ford i sin nye Bog "I Dag og i Morgen" kalder "Efficiency (Ydeevne) og "Service" (Brugbarhed) frem.

Uden at ville rippe op i Spørgsmaalet om Orlogsværftet, skal jeg blot paapege, at vi under den nye Ordning gik bort fra Koncentration i Haab om at opnaa Simplifikation og Specifikation.

Iøvrigt er alle vore senere Organisationsændringer gaaet i Retning af at slaa enkelte Myndigheder i Stykker til faar flere, i Stedet for Sten har vi faaet en Skærvebunke og alle disse smaa Myndigheder (vi har snart legio) er saa at sige alle sideordnede og sorterer alle under Ministeriet. I Stedet for ~~at~~ Arbejde, Myndighed og Ansvar ~~er~~ henlagt under enkelte overordnede Myndigheder,

~~ligger hele Skarvebunken under Ministeriet.~~ X)

Det er sikkert godt at koncentrere kommensurable Størrelser, men det er upraktisk og urigtigt at koncentrere inkommensurable. For at nævne et Eksempel: De sidste Sparebestræbelser medførte, at Flaadens Kommandosager, Fyr og Vagervæsen, Krigsberedskabsager, Lodsvesen, militære Personelsager, Redningsvesen, Skoler, Kystudkigsvæsen, militære tekniske Sager, Fiskeriinspektion, Sejlorder, Søtransportvesen, Retsvesen og m.m. altsammen sorteres direkte under samme Afdeling. Man kan overhovedet daarlig tale om Organisation i denne Forbindelse, og man kan kun beundre, at det hele gaar rundt.

Det næste der nu skal under Forhammeren er altsaa Søartilleriet og Søminevesenet og i Stedet for disse to samlede Væsener, der den Gang de ogsaa havde Personellet, var fortræffelige Eksempler paa rigtig Koncentration i Organisation, skal disse ogsaa slaas i Skarver. I Stedet for den ene Myndighed skal der laves 3, en Inspektør i Centraladministrationen, en Kontrollør paa Flaadestationen og en Konstruktør under Orlogsværftet, alt sammen for at lave Rederi og Koncentration.

Ud fra de Begreber jeg har dannet mig, efter i adskillige Aar at have dyrket Marineorganisation som et Speciale, er det lidt lystige Perspektiver, som Kaptajn Schaffalitzky opruller, set fra militære Synepunkter, det er beklageligt, som Kaptajn Schaffalitzky selv siger, at de militære og økonomiske Interesser staar i skarp Modstrid til hinanden, det er vi vant til at faa at vide ude fra, det er beklageligt, at vi ogsaa faar det at vide indefra. Det er mig personligt en Trøst, at det er min tidligere Forgænger som Lærer i Strategi, der øver saa betydelig Indflydelse i disse Forhold, hvis det er sandt, at gammel Kærlighed rustes ikke, saa vil Kærligheden til Marinen ogsaa nok faa Overhaand over Kærligheden til Roderiet. Dernæst er det mig en Trøst, at vi er enige om, at den nuværende Personelorganisation er dyr og slet, og at vor Hospitals- og Lægevæsen ligeledes er for dyrt, det er altid rart at være enige om noget, og det vil forhaabentlig ogsaa blive til Nytte at diskutere om det, som man ikke er enige om.